

EDITORIAL

El proces de dilucio de la personalitat valenciana

Hem iniciat 2022 en dos deplorables notícies. Per una banda una informació que afirmava que, segons la **Fàbrica Nacional de Moneda y Timbre**, el **Tribunal de les Aigües de la Vega de Valencia** emet les seues sentències en català; i, per una altra, la dedicació del present any, per part de la **Generalitat Valenciana**, a “l’insigne” figura de **Juan de Dios Fuster**.

En l’anuari que publica l’entitat emissora dels sagells, monedes, certificats digitals, etc., corresponent al passat any, *Sellos de España y Andorra. Valores en el tiempo*, incloïa una reproducció del sagell dedicat al Tribunal de les Aigües. En la breu explicació que donava sobre esta milenària institució, **Patrimoni Mundial de l’Humanitat** des de 2009, senyalava que dictava les seues sentències “íntegramente en catalán”. Tots sabem que els juïns son orals i que els homens de la **Horta de Valencia** s’expressen en llengua valenciana; puix be, l’organisme oficial no te mes faena que agraviar a una institució que ha segut respectada des de fa mes de 1000 anys per totes les administracions, governs, regims etc., des dels seus orígens en època islàmica.

La **resposta popular** fon immediata, inundant de crítiques la web de l’organisme; i el propi Tribunal, per mig dels seus advocats, elevà una **protesta formal** exigint la rectificació i la retirada d’eixe anuari que difama, insulta i desprecia als valencians.

Correus finalment ha enviat una carta (*Las Provincias*, 27-01-22) al Tribunal en una disculpa i explicant que se farà una rectificació en forma de **fe d’errates**, la qual s’inclourà en tots els llibres venuts per Correus. Una rectificació insuficient, ya que lo que pertocaria es refer l’edició. Uns altres pobles que no foren el complaent valencià no se conformarien en manco.

Els mijos de comunicació son prudents al parlar d’un **“error”**, pero a nosatres no nos val. En l’editorial del passat mes de juny ya informavem del **Decret 229/2021** en el que s’afirmava un oríge català de la tradició de les **bandes de musica valencianes**. I en maig donavem notícia de que la **Biblioteca Nacional de España** en una exposició considerava als clàssics valencians com a representants de la literatura catalana. En nou mesos tres “errors”, i els tres en el mateix sentit. I aço nomes es la punta de l’iceberg de tantes actuacions que resulta impossible fer un seguiment. Es clar que se tracta de **manipulacions delliberades**. Es clar que els organismes oficials de **Espanya**, radicats en **Madrid**, continuen embarcats en el proces de despersonalisació del poble valencià que se posà en marxa fa tres sigles, per això col·labora tan alegrement en **Catalunya**, que començà el seu propi projecte fa ya mes d’un sigle.

El fet de que aço passe sent una valenciana, **Mª Isabel Valldecabres Ortiz**, la directora general de Correus no ha de sorprendre’ns. L’estudi en el que se basava el Decret abans mencionat també era obra d’una professora valenciana. I ara mateix, en el **Ajuntament de Valencia**, **Compromis** i **PSOE** votaven en contra d’una moció per a recolzar al Tribunal i exigir una rectificació, moció presentada pels **populars** (*valencianews.es*, 28-01-22), els quals, per cert, quan governaven se comportaven de forma totalment oposta.

No es d’estranyar, per tant, que el **Ministeri de Cultura** torne a negar la cessió provisional de la **Dama d’Elig** (*eldiario.com*, 28-01-22), ni que la **Associació de Juristes Valencians** haja de fer la faena tan formidable que està duent a terme per a recuperar el **Dret Civil Valencià** davant la pràctica passivitat de la nostra classe política.

Ni ha de sorprendre, per supost, que engrany se declare **“Any Fuster”**. Estem de nou davant l’exaltació d’una figura que, si per alguna cosa se la recorda es perquè dedicà la seua vida i els seus escrits a profundisar en la divisió dels valencians. L’insult al poble valencià l’explicitava en cadascun dels pamflets que dedicà a parlar de temes relacionats en la simbologia, en la toponímia, en l’història i en la condició nacional dels valencians. El seu pensament biaixat, la seua falta d’escrupuls intel·lectuals, la seua catalanofília i la seua valencianofòbia son sense dubte els majors “merits” d’este –com ell se calificava– **“català de Sueca”**.

Desgraciadament l’indocumentat, l’acientífic pamflet **Nosaltres els valencians** seguix sent llibre de recomanada (quan no obligada) llectura en els nivells superiors de l’educació obligatòria. Tota una generació de professors de “valencià”, al cap dels anys de formació universitària destinada a inocular el major dels desprecis per la llengua del seu propi poble, l’usa com a catecisme per a inculcar la subordinació de tot lo valencià, per a promocionar el pancatalanisme entre les generacions mes joves, per a enganyar i manipular.

Estaria be que els cridats a estudiar la seua figura nos aportaren llum entorn a cada una de les seues facetes públiques, entre les quals crida l’atenció el seu transit per la **Falange Española**. Episodi este que seria suficient per a aplicar-li la **Llei de Memoria Històrica**, pero sobre el que els seus admiradors son molt mes complaents que en uns altres casos similars, quan el protagonista no es de la seua corda. I que se podria catalogar com un fet circumstancial, sense mes importància, si no fora perquè a l’abandonar eixa organització fascista n’abraçà immediatament una altra: el **pancatalanisme**.

LA CITA

Si els meus enemics deixen de dir mentires sobre mi, yo deixare de dir veritats sobre ells.

Adlai Stevenson

SUMARI

- 1
▪ EDITORIAL: **EL PROCES DE DILUCIO DE LA PERSONALITAT VALENCIANA**
- 2
▪ FENT MEMORIA: **ROGELIO SANCHIS, DEFENSOR DE LA SINGULARITAT DE L’IDIOMA VALENCIÀ**
- 3
▪ JOCS TRADICIONALS (LXXVII): **A CAVALL CEGO**
▪ LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
▪ RESENYA BIBLIOGRAFICA: **DOTZE MESOS: REFRANS, VIDA, CULTURA**
▪ FENT MEMORIA: **ROGELIO SANCHIS... (Continuacio)**
- 4
▪ PASSATEMPS
▪ RONDALLA: **SALOMON I AZRAEL**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d’El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l’encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d’accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosatres.

AVIS

- Pas 1: Agarrar un exemplar.
 - Pas 2: Acostar-se a la fotocopiadora.
 - Pas 3: Fer fotocopies.
 - Pas 4: Repartir-les entre amics i coneguts.
 - Pas 5: Quan s’acaba, repetir des del pas 1.
- En acabant que ningu diga que no te clar lo que li demanem.

Rogelio Sanchis Llorens, defensor de la singularitat de l'idioma valencià

Les anuals revistes que baix el títol de **Alcoy. Fiestas de San Jorge. Moros y Cristianos** edita des de 1940 l'**Associació de Sant Jordi**, dedicades a les festes principals d'Alcoy, són una delícia per a qualsevol enamorat de l'història i tradicions alcoyanes i valencianes, degut a la gran qualitat dels articles històrics, que són sempre una gran font d'informació, aixina com per la gran quantitat de composicions poètiques que els poetes alcoyans dediquen al seu patró o a la festa.

Entre els col·laboradors històrics de dites publicacions es troba l'erudit **Rogelio Sanchis Llorens**, que publicà en la revista de forma quasi ininterrompuda des de 1962 fins a 1989, i que fon, sense cap dubte, u dels historiadors locals de major repercussió dels últims temps, el qual arribaria a ser **Cronista Oficial d'Alcoy**.

Rogelio, llicenciat en Filosofia i Lletres per l'Universitat de València, tingué una dilatada carrera com a docent, impartint classe en l'institut Sorolla de València, l'institut Pare Vitòria d'Alcoy i en l'Andreu Sempere, també d'esta ciutat, del que fon el primer director i a on es jubilaria finalment; pero sobre tot destacà en la vida pública valenciana per les seues investigacions en els camps de l'etnologia i l'història, alcoyanes principalment.

Les seues publicacions l'avalen i l'enaltixen com u dels grans investigadors d'Alcoy. Es prou repassar alguns títols dels seus llibres: *Tetralogía histórica alcoyana*, *Alcoy y la Guerra de la Independencia*, *Cosas de mi pueblo*, *Esquema histórico del Alcoy medieval (1245-1516)*, *Memorias sobre antigüedades de Alcoy*, *Aportación de Alcoy al estudio de la esclavitud en el Reino de Valencia* o **Alcoy, tu pueblo**, llibre, est últim, que li permeté guanyar-se el carinyo i admiració dels seus païsans, sent sense dubte la seua gran obra, tant en vendes com en repercussió.

Pero **Rogelio**, a pesar d'escriure casi la totalitat de la seua obra en castellà, defengué en els anys més difícils eixa llengua que tan dolçament es parla en els carrers i places d'**Alcoy**, l'**idioma valencià**.

En la publicació anteriorment citada, en la corresponent a l'any **1983**, el nostre erudit i cronista, trencà la seua ploma a favor de l'independència de la **llengua valenciana**, front als atacs que esta sofria per part del pancatalanisme, en uns anys convulsos per a tots els símbols propis de la nacionalitat valenciana, quan només feya un any que s'havia aprovat l'**Estatut d'Autonomia Valenciana**.

L'article en qüestió és el que **Rogelio Sanchis** publica en les pàgines 106-107, baix el títol de **"El hablar romance de Valencia"**, a on fa una defensa férrea del valencià, com vorem a continuació, bevent de les fonts dels erudits i catedràtics en Història **Ambrosio Huici**, **Antonio Ubieto** i **Julià San Valero**, pero sempre traent les seues pròpies conclusions sobre la qüestió de l'origen del llenguatge vernàcul i el seu futur.

Sanchis entra de ple a desmontar la teoria *re poblacionista* defesa pels partidaris dels *Països Catalans*, en la que sostenen que la llengua valenciana és simplement un dialecte del català, ya que fon portada pels repobladors catalans que vingueren en Jaume I en 1238, per lo que l'alcoyà deixa rubricat en dita revista (les negretes son meues):

"Tanto los mozárabes, que fueron disminuyendo en número, como los muladíes convivían con sus dominadores de origen árabe o bereber y necesariamente aprendieron y utilizaron, me-

por o peor, la lengua oficial del reino. Entre ellos, sin embargo, perduró el uso de su habla familiar derivada del latín vulgar, es decir una lengua 'romance' hermana de otras peninsulares brotadas igualmente de la latinidad. Tanto el árabe como el romance valenciano sufrieron lógicamente mútuas influencias. (...) Ya en la época preajimina, Valencia experimentó un dualismo lingüístico que no fue óbice para su unidad política y cultural, así como para la conservación de unos rasgos peculiarmente diferenciados."

Rogelio sentència que: *"La consideración de la natural persistencia de este romance, que no dio obras literarias, pero que se atisba en la toponimia y en la literatura arábigo-valenciana, ha dado ocasión al catedrático y gran medievalista don Antonio Ubieto para afirmar que 'La lengua hablada en el Reino de Valencia no es un fenómeno medieval coetáneo o posterior a la reconquista de Jaime I, sino anterior'.*

La conquista de Jaime I se llevó a cabo con elementos humanos heterogéneos. Las donaciones reales introdujeron en la población valenciana sobre todo colonos aragoneses y catalanes, según se deduce del 'Libre del Repartiment'. Tanto los primeros como los segundos traían sus 'romances' o hablas respectivas, producto también de su peculiar evolución a partir del latín vulgar. Con todo esto, nos encontramos con tres romances o bro-

tes de un mismo tronco: el valenciano (común a casi todo el reino), el aragonés y el catalán.

Los romances de los nuevos dominadores influyeron sobre el romance general valenciano, sin destruirlo. Se van perfilando dos áreas lingüísticas: una de amalgama del romance valenciano con el aragonés, y otra de combinación valenciano-catalana. No son zonas delimitadas, pues, aunque el primer caso se da preferentemente en la parte occidental del Reino y el segundo en la franja mediterránea, sin embargo hay núcleos que no corresponden al área lingüística en que se hallan, ni tampoco el origen de los señores que tuvieron, ni al fuero por el que se gobernaron.

Los aragoneses y catalanes, al importar al Reino de Valencia sus respectivos romances, producto cada uno de su peculiar desarrollo a partir del latín vulgar, tropezaron a veces con un difícil problema lingüístico. El latín, propio de escribanos y eclesiásticos, no era comprendido por la inmensa mayoría de valencianos; en cuanto a los romances de Aragón y Cataluña, tampoco lograban ser captados con la debida claridad por la población autóctona valenciana. (...)

Con el tiempo, estas dificultades se fueron atenuando por la influencia mutua entre valenciano parlante y cada uno de los romances importados. De este modo, al finalizar la Edad Media, volvió nuestro reino a poseer un nuevo bilingüismo. Su base era el habla propia de los valencianos, pero aragonizada en unos lugares y catalanizada en otros".

Sanchis Llorens deixa molt clar el tema, un tant espinós en aquella dècada dels 80, i més en una localitat a on governava el PSPV, partidari de la falsa *unitat de la llengua*, a pesar de que li podia ocasionar problemes i censures per esta classe de manifestacions.

ROGELIO SANCHIS EN UNA CONFERÈNCIA EN 1960

PORTADA DE LA REVISTA

Continúa en la pagina 3

A cavall cego

Este joc o competicio es feya en les festes populars o en acabant d'un bon berenar.

Se penja d'una corda el premi, la joia, el fruit per a que el guanye la parella mes forta o exper-ta. Per a complicar-ho mes, algu meneja la corda i dificulta el fer-se en el regal.

Els competidors juguen per parelles; u d'ells va a cavall sobre els muscles de l'atre. El de baix sol ser el mes fort pero porta els ulls tapats. El de dalt es mes llauger, pot vore i es qui dirigix al primer en les seues indicacions per a alcançar l'objectiu.

Comença la competicio des d'una línea d'eixida i en acabant de pegar-los una volta als que competixen en l'anim de desorientar-los.

El de baix intenta arrijar-se al premi mentres que el qui va a cavall, sense tocar-lo en les mans, el dirigix donant-li les ordens: ja la dreta!, jun poc a l'esquerra!, javant!, ¡calent, calent!, ¡gelat!, ja poc a poc!, i aixina fins que conseguix agarrar el premi.

La complicacio ve quan se junten mes d'una parella i tots intenten fer-se en la recompensa.

CHIQUET EN LA PLAJA,
SOL PONENT,
DE JOAQUIM SOROLLA, 1909

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.P.B.

Fontelles Fontestad, Antoni

Dotze mesos: refrans, vida, cultura

Institut d'Estudis Valencians, 2021

(154 pàgines)

Difícilment trobarem algu dins del valencianisme que no conega l'obra de **Antoni Fontelles**, autor de llibres de referencia en temes relacionats en la llengua valenciana, principalment gramatica i sociologia. En esta ocasio, sense eixir-se'n de la tematica llingüística, aborda un ambit en principi mes llauger, el dels **refrans**.

Pero llauger no vol dir senzill, ni molt manco, i el lector comprovarà que, si se vol profundisar, les dificultats s'amontonen. I el cas es que Fontelles no pot deixar de profundisar. Com en el restant de la seua obra, l'exhaustivitat es el seu sagell personal.

No se tracta puix d'un recopilatori a l'us, d'un conjunt d'adages llistats en un orde determinat, siga este alfabetic o tematic. Fontelles acota aci l'estudi als refrans que tenen que vore en els mesos de l'any, i els seus noms son els tituls dels capituls: '**Giner**', '**Febrer**', etc. En cada u s'inclouen els refrans que fan referencia directa al mes (*per giner, tanca la porta i encen el braser*) o a una festa o dia del santoral que correspon al mateix (*per Sant Antoni, fa un dia del dimoni*). I, encara que en molts dels mesos hi ha alguna referencia a la duracio del dia (cóm s'allarga o s'acurta en el pas dels dies), s'inclou un capítul específic per ad este tema, '**Dies curts / dies llargs**', aixina com un atre dedicat a '**Les estacions**' i un ultim per als '**Sants i festes religioses**', que conté un llistat dels sants mencionats a lo llarg del text.

Ademes, a l'inici dedica unes pàgines a introduir al lector en el calendari (orige i versions), els mesos, la semana i els dies. A banda, de cada mes, el corresponent capítul comença fent una explicacio de la seua **etimologia**. Unes ilustracions d'Enric Calvo servixen de presentacio dels mateixos.

A l'haver fet Fontelles un recull de diversos autors, molts dels refrans se presenten en diferents versions, no totes elles igualment fiables, en el sentit de que clarament, com mostra l'autor, alguns recopiladors han fet una '**reescritura**' de la sentència per a adaptar l'ortografia, la sintaxis o el lexic al catala normatiu.

En la lectura del llibre te domina la sensacio de que estas contemplant el passat, eixe mon en el que la vida colectiva seguia el ritme inexorable de les estacions, de l'orage, de les faenes del camp i de les festes, sempre vinculades al santoral. Efectivament: refrans, vida, cultura. Moltes raons per a llegir-lo.

ACTIVITATS CULTURALS FEBRER DE 2022

Trobarà mes informacio dirigint-se a les respectives associacions:

Convencio (Convencio Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
grupdacciovalencianista.com

INEV (Institut d'Estudis Valencians)
www.inev.org // info@inev.org

Rogle
rogleconstantillombart@gmail.com

10 Feb (dijous) De 19 a 20:30 h. Seu del GAV. c/ Julià Peña, 3. Valencia ciutat.

CLUB DE LLECTURA: *Lluna en perigeu* de Maria Dolors García Broch

Inscripcions en el correu: clublectura@inev.org
+Info: **INEV**

19 Feb (dissabte) 10:30 h. Lloc per determinar.

TOTS ELS DIES 9. Homenage a Rafael Villar.

La realisacio de l'activitat estara condicionada a la situacio sanitaria.

+Info: **Rogle i Convencio**

Fins al **24 Febrer**

Entrega d'originals per al

XII CERTAMEN POETIC "Parlant en Ausias March"

+Info: **GAV**

FENT MEMORIA

Rogelio Sanchis...

Ve de la pagina 2

L'article culmina en la denúncia de la maniobra catalanista de les famoses *Normes del 32*, que realment, no eren unes normes, sino unes bases, i manifesta lo següent: "*Una reflexió serena sobre el hecho valenciano otorgaría a cada pueblo –el valenciano y el catalán– el derecho de ser lo que siempre han sido: dos pueblos con sus propias fronteras, con su propio territorio o país, con su peculiar mentalidad y costumbres, su característica legislación foral, su propia estructura económica, su arte y su particular, aunque semejante, romance hablado y escrito. En una palabra, con su propia, inconfundible e independiente personalidad histórica, cultural y lingüística*".

L'article de **Rogelio Sanchis Llorens** pot ser rebutat i criticat en el fondo pels que pensen diferent i no defenen la '**teoria mozarabista**', pero la reflexió final és totalment indiscutible. El poble valencià té dret, per història i pel be del seu futur com a nacionalitat, a defendre una llengua valenciana independent de qualsevol atra llengua, en una normativa ortogràfica estrictament valenciana, sense ingerències externes. Per això els valencianistes gastem les normes de la **Real Acadèmia de Cultura Valenciana**, conegudes popularment com **Normes d'El Puig**.

Javier Navarro Andreu

<p>Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.</p> <p>La solucio a peu de pagina.</p>	<p>1. Persona que viaja clandestinament en un barco o avio porque no ha pagat el passage, carix de passaport, etc.</p> <p>2. Persona que fabrica teules.</p> <p>3. En plural, extensio gran de terreny poblat d'arbres i matolls.</p> <p>4. Conjunt de jovers, joventut.</p> <p>5. Pasta prima de farina cuita sense rent, utilisa-da en rebosteria com a base o coberta d'alguns dolços.</p> <p>6. Trastorn del creiximent caracterisat per un desenroll excessiu de l'organisme o d'un membre del cos.</p> <p>7. Persona que te per ofici teixir tapissos o posar-los en parets, mobles, etc.</p> <p>8. Moviment de la mar caracterisat per ones molt grans.</p>	<p>1. _ _ _ _ S</p> <p>2. _ _ _ _ L</p> <p>3. _ _ _ _ C</p> <p>4. _ _ _ _ N</p> <p>5. _ E _ _ _</p> <p>6. _ _ _ _ I</p> <p>7. _ _ _ _ P</p> <p>8. _ A _ _ _</p>
--	--	---

PARAULES VERTICALS

1. Subjectar baix el jou. Dominar, sometre en força i violencia.

2. Utilisat en forma reflexiva, omplir-se u mateix de vanitat.

RONDALLA

J.P.B.

Salomon i Azrael

Un home vingue molt **enjom** a presentar-se en el palau del profeta **Salomon**, en el rostre palit i els llavis descolorits.

Salomon li preguntà:

—¿Per qué estas en eix estat?

I l'home li respongue:

—**Azrael**, l'angel de la mort, m'ha dirigit una mirada impressionant, plena de **colera**. iMana al vent, per favor t'ho suplique, que me duga a l'India per a poder salvar el meu cos i la meua anima!

Salomon manà, puix, al vent que fera lo que demanava l'home. I, al sendema, el profeta preguntà a **Azrael**:

—¿Per qué has llançat una mirada tan

ANGEL DE LA MORT. D'EVELYN DE MORGAN, 1881

inquietant ad eix home, que es un **fidel**? Li has fet tanta por que ha abandonat la seua patria.

Azrael respongue:

—Ha interpretat mal la meua mirada.

No el miri en colera, sino en **estupor**. Deu, en efecte, m'havia ordenat que anara a prendre la seua vida en l'India, i me digui: ¿Cóm podria, **llevat** que tinguera ales, traslladar-se a l'India?

Traduccio i adaptacio a la llengua valenciana d'un conte de

Yalal ad-din Muhammad Rumi tret de ciudadseva.com

<p>GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)</p> <p>Azrael: En diverses religions, un dels angels de la mort, encarregat de conduir les animes per a ser jujades.</p> <p>Colera/ furor/ ira/ rabia: Irritacio violenta contra algu.</p> <p>Enjom/ mati/ de mati/ de matinada/</p>	<p>pronte: A les primeres hores del dia.</p> <p>Estupor/ pasme/ desconcert/ estupefaccio: Admiracio o sorpresa exagerada que impeditx a una persona parlar o reaccionar.</p> <p>Fidel/ devot: Creent d'una religio.</p> <p>Llevat/ salvo/ excepte/ tret del fora</p>	<p>de: Preposicio que indica excepcio, desconte, exclusio. Sol anar seguida de la preposicio <i>de</i>.</p> <p>Salomon: Segons la Biblia, tercer rei d'Israel, fill de Davit. Per als musulmans, un dels mes importants profetes.</p>
---	--	---

Solucio:

Verticals: 1. SUBJUGAR 2. ESVANIR

1. POLISSO 2. TEULER 3. BOSCS 4. JOVENALLA 5. NEULA 6. JAGANTISME 7. TAPISSER 8. MAROR

I RECORDA...La nostra primera paraula es **subjugar**. Un **jou** es un instrument de fusta que servix per a subjectar dos animals pel cap o el coll, com els bous o les cavalleries, a l'aladre o el carro. Està **subjugat** aquell que està dominat, somes. Qui o que subjuga es **subjugador** o **subjugant**. Que pot subjugar-se es **subjugable**. L'accio i efecte de subjugar es una **subjugacio**. Eix. *El tirà tenia subjugat al poble per mig de lleis despotiques.*

La nostra segona paraula es **esvanir**. Està **esvanit** aquell que està ple de vanitat. Eix. *Sempre està molt esvanit porque està acostumat a ser afalagat continuament.*

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llombart**

Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els exemplars editats fins ara estan en:

www.rogleconstantillombart.com

www.pjvalencianista.org

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicacio es la millor forma de colaborar en nosatres. Tambe pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **colaborador** (12 € a l'any), i t'enviarem a casa tots els numeros que es publiquen

durant l'any. I si tens voluntat de fer alguna puntual aportacio economica, tambe te quedariem molt agraits. El nostre numero de conte, en **Caixa Popular**, es:

ES52 3159 0018 1926 1586 4721